Ankenævnet for Forsikring

Den 3. juni 2015 blev i sag nr. 86876:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Nordea Pension
Klausdalsbrovej 615
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Afdøde forsikrede havde forsikring med udbetaling ved død i Nordea Pension. Afdødes mor klager over, at selskabet har afvist at udbetale hele forsikringssummen til hende. Forsikrede døde den 25/12 2012.

Selskabet har afvist at udbetale hele forsikringssummen med henvisning til, at forsikringssummens sidste halvdel skal udbetales til afdødes far. Selskabet kender ikke til afdødes fars bopæl eller status.

I klageskema af 24/10 2014 har klageren anført:

> "Min søn døde i december [2012]. han har ikke lavet begunstigelse. Jeg har fået udbetalt halvdelen af hans pension med besked at den anden halvdel skal gå til hans far.
> Min afdøde søn har ikke været i kontakt med sin far fra han var 3 år gammel. Hans far har dengang emigreret og vi ikke vidste hvor han befinder sig. Han var pålagt at betale børnepenge i mit daværende hjemland (...), men desværre ingen vidste hvor han befinder sig. Politi og domstolen i ... ... har eftersøgt ham, men kunne ikke finde ham.
> Da vi flyttede til Denmark (mig og min søn) i 1998, opstod her den samme situation. Han har ikke haft kontakt til sin søn i over 25 år.
> Forsikring selskab har svaret mig at halvdelen af penge skal gå til hans far og :
> 'Da vi ikke har oplysninger om, at [afdøde forsikredes] far er afgået ved døden, kan vi først udbetale hans del af ordningen, når han kontakte os.' (se vedlagte bilag).
> [Afdøde forsikredes] far er på ukendte adresse i verden, han nok ikke ved at [afdøde forsikrede] er død.
> Hans far har aldrig boet i Denmark.
> Hvordan kan han kontakte selskabet? Man kunne ikke få kontakt med ham i over 25 år.
>
> Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

At den andel haldelen af pensionsordning udbetales til undertegnede."

Dertil har selskabet i brev af 14/11 2014 til nævnet bl.a. bemærket:

"Det er imidlertid ikke vores opfattelse, at sagen er egnet til afgørelse i Ankenævnet.

Forsikrede, ..., er død den 25. december 2012, og sagen drejer sig om, hvorvidt Nordea Liv & Pension med frigørende virkning kan udbetale den del af forsikringen, som tilkommer forsikredes far til forsikredes mor, [klageren]. Forsikredes fars opholdssted er ikke kendt, og vi ved ikke, om han er i live, og om der eventuelt er livsarvinger efter ham.

Forsikringen er behandlet i overensstemmelse med reglerne i forsikringsaftaleloven og overgangsbestemmelserne heri.

Forsikringen havde begunstigelsen 'nærmeste pårørende' indsat før 1. januar 2008. Da forsikrede ikke efterlod sig ægtefælle, livsarvinger eller testamente, skulle forsikringen i overensstemmelse med arvelovens regler udbetales til forsikredes forældre ved forsikredes død. Den ene halvdel er derfor udbetalt til forsikredes mor. Den anden halvdel har vi desværre ikke haft mulighed for at udbetale, da forsikredes fars opholdssted ikke er kendt.

Nordea Liv & Pension kan dog ikke uden videre udbetale denne halvdel til forsikredes mor i stedet for. Dette kræver efter vores opfattelse, at Skifteretten træffer afgørelse om, at forsikredes fars andel kan udbetales til forsikredes mor med frigørende virkning for Nordea Liv & Pension.

Det er derfor vores opfattelse, at spørgsmålet skal afgøres af Skifteretten."

Ved brev af 18/11 2014 har nævnets sekretariat oplyst selskabet, at det er sekretariatets vurdering, at nævnet anser sig for kompetent til at behandle sagen, jf. herved nævnets kendelse 78.899. Selskabet har heroverfor i brev af 3/12 2014 til nævnet bl.a. bemærket:

"Vi deler ikke Ankenævnets opfattelse omkring sagens behandling.

Det fremgår af dødsboskifteloven § 89, stk. 1, nr. 4, at skifteretten afgør tvister om retten til en kapital ifølge en livsforsikring eller tilsvarende ordning, der kommer til udbetaling i anledning af et dødsfald, når tvisten angår, hvem der som begunstiget eller som ejer af policen mv. er berettiget til at modtage kapitalen.

Kompetencen til at træffe afgørelse ligger således efter vores opfattelse hos skifteretten.

Det er afgørende for Nordea Liv & Pension, at vi ikke kommer til at udbetale igen, hvis forsikredes far senere henvender sig, og det er ikke vores opfattelse, at Ankenævnet kan træffe en afgørelse med frigørende virkning for selskabet.

Ankenævnet henviser til en tidligere kendelse 78.899. Det er dog ikke vores opfattelse, at sagerne er sammenlignelige. Dertil kommer, at i nævnets kendelse var både klageren og hendes tidligere ægtefælle bekendt med sagen i Ankenævnet og havde derfor mulighed for at varetage deres interesser. I nærværende sag er forsikredes far imidlertid ikke bekendt

med sagen, og der er således ingen til at varetage hans interesser, hvilket vi ydermere anser for problematisk.

Klagen må derfor fortsat afvises."

Nævnets sekretariat har ved brev af 19/12 2014 anmodet selskabet om at afgive et realitetssvar i sagen.

I brev af 20/1 2015 til nævnet fra selskabet hedder det bl.a.:

"Forsikrede, ..., døde den 25. december 2012. Forsikrede havde en pensionsordning hos Nordea Liv & Pension, der ifølge begunstigelsesbestemmelsen, der er indsat før 1. januar 2008, skulle udbetales til forsikredes nærmeste pårørende ved hans død. Nordea Liv & Pension har som følge heraf udbetalt halvdelen af pensionsordningen til forsikredes mor, [klageren], men da vi ikke har kendskab til forsikredes fars opholdssted, eller om han er i live, har vi tilbageholdt forsikredes fars andel. Forsikredes mor ønsker med klagen forsikredes fars andel udbetalt.

Sagsfremstilling

Udbetalingen er behandlet i overensstemmelse med reglerne i forsikringsaftaleloven og overgangsbestemmelserne heri.

Da begunstigelsesbestemmelsen er indsat før 1. januar 2008 anses ved 'nærmeste pårørende' ægtefælle, livsarvinger eller arvinger i nævnte rækkefølge. Da forsikrede ikke efterlod sig ægtefælle, livsarvinger eller testamente, er pensionsordningen udbetalt i overensstemmelse med arvelovens regler. Dermed er det forsikredes forældre der er berettigede til udbetalingen. Den ene halvdel er derfor udbetalt til forsikredes mor. Den anden halvdel har vi ikke haft mulighed for at udbetale endnu, da forsikredes fars opholdssted ikke er kendt, og vi ved ikke, om han er i live, og om der eventuelt er livsarvinger efter ham. Der er dog ud fra de foreliggende oplysninger ikke formodning for, at forsikredes far er død. Da forsikredes mor har oplyst, at forsikredes far flyttede til ... i 1993 har Nordea Liv & Pension kontaktet Udenrigsministeriet, men uden held.

Forsikringsaftalelovens definition af nærmeste pårørende er alene en formodningsregel, og det vil sige, at andre efter omstændighederne kan anses for nærmeste pårørende. Det fremgår dog af U2007.2815H, at der skal foreligge sikre holdepunkter for at fravige formodningsreglen. Der foreligger dog ikke i denne sag sådanne sikre holdepunkter for at anlægge en anden fortolkning af nærmeste pårørende, der gør, at vi kan udbetale hele summen til forsikredes mor og en sådan afgørelse kræver i øvrigt efter vores opfattelse en yderligere bevisførelse, der henhører under domstolene, hvor også farens interesser varetages. Vi har alene ensidige udtalelser fra forsikredes mor om, at der ikke har været nævneværdig kontakt med faren.

Konklusion

Nordea Liv & Pension har behandlet pensionsordningen og udbetalingen heraf korrekt og i overensstemmelse med forsikringsaftalelovens fortolkningsregler og overgangsbestemmelserne heri. Der foreligger ikke tilstrækkelig dokumentation for at fravige disse, og en sådan

bevisførelse henhører i øvrigt under domstolene - her skifteretten, jf. dødsboskiftelovens § 89, stk. 1, nr. 4.

Vi mener således, som tidligere anført i vores breve af 14. november og 3. december 2014, ikke, at Ankenævnet kan træffe afgørelse om, at forsikredes fars andel kan udbetales til forsikredes mor med frigørende virkning for Nordea Liv & Pension.

Klagen må derfor afvises."

Heroverfor har klageren i brev af 5/2 2015 til nævnet bl.a. anført:

"1. Nordea Pension oplyser at [afdøde forsikrede] ikke havde kontakt med sin far siden 1993. Det er ikke rigtigt, hans far emigrerede allerede i 1989, hvor han afbrød kontakt med [afdøde forsikrede]. Selskabet skrev: 'Vi har alene ensidige udtalelser fra forsikredes mor om, at der ikke har været nævneværdig kontakt med faren.'

Det er ikke kun mine udtalelser om, at der ikke har været kontakt med [afdøde forsikrede]. Hans far har ALDRIG betalt børnepenge, idet de ikke kunne finde ham. Det kan nemt bekræftes fra statsforvaltningen.

2. Nordea Pension skriver endvidere: '...hvor også farens interesser varetages.' I dette tilfælde kan jeg ikke forstå at Nordea Pension har givet mig det svar, at efter 10 år er gået og hvis faderen ikke melder sig til Nordea Pension, så vil pengene overgå til Nordea Pension forsikrede! I hvis interesse er det? I hvert fald i ingen af de pårørendes."

Med henvisning til klagerens brev har selskabet i brev af 2/3 2015 til nævnet bl.a. bemærket:

"Klagers bemærkninger under pkt. 1 bekræfter blot vores opfattelse af, at sagen kræver en yderligere bevisførelse, der henhører under domstolene.

Under pkt. 2 henviser klager til vores tidligere svar, hvor vi har oplyst, at forsikredes fars krav på udbetaling bortfalder efter 10 år (den absolutte forældelsesfrist) helt i overensstemmelse med de almindelige forældelsesregler.

Klagen må derfor fortsat afvises, og det er vores opfattelse, at sagen kan afgøres på det forhåndenværende grundlag."

Nævnet udtaler:

Klageren har oplyst, at hendes nu afdøde søn og dennes far ikke har haft kontakt, siden sønnen var 3 år gammel, og at dette udgør en periode på over 25 år. Inden 1998, hvor klageren og sønnen flyttede til Danmark, kunne myndighederne i det land, klageren tidligere boede i, ikke opspore faderen i den hensigt at få ham til at betale børnepenge, og faderen har aldrig betalt børnepenge, mens hun og sønnen har boet i Danmark. Det

danske udenrigsministerium har på selskabets anmodning i forbindelse med dødsfaldet ikke kunnet opspore faderen.

Selskabet har oplyst, at forsikringssummen skal udbetales til nærmeste pårørende, og at bestemmelsen om, hvem der er begunstiget, blev indført i aftalen før 1/1 2008.

Det følger af dagældende forsikringsaftalelovs § 105 stk. 5, jf. stk. 1, at medmindre andet fremgår af omstændighederne, anses som "nærmeste pårørende" forsikringstagers ægtefælle, børn eller arvinger i nævnte rækkefølge. Der er således en formodning for, at "nærmeste pårørende" skal forstås som angivet i stk. 5.

Det er oplyst, at nu afdøde ikke efterlod sig ægtefælle eller børn. Efter formodningsreglen er nærmeste pårørende således hans arvinger, dvs. - da nævnet må lægge til grund, at han ikke havde oprettet testamente - hans forældre.

Efter en gennemgang af sagen, herunder med henvisning til U2007.2815H, og efter en samlet vurdering er det nævnets opfattelse, at der foreligger omstændigheder, som indebærer, at faderen ikke kan anses som nærmeste pårørende, og at hele summen derfor skal udbetales til klageren.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Selskabet Nordea Pension skal anerkende, at klageren er nærmeste pårørende og at hun derfor er berettiget til hele dødsfaldssummen. Udbetalingen skal forrentes i overensstemmelse med forsikringsaftalelovens § 24.

Marianne Højgaard Pedersen
formand